

Lale Gül: ‘Als ik misstanden in de moslimgemeenschap aanklaag, reageert de elite alsof ze water zien branden’

Posted on 22 mei 2024 by Filip Michiels

In haar tweede boek ‘Ik ben vrij’ schiet Lale Gül opnieuw met scherp op de conservatieve moslimgemeenschap én op de progressieve elite.

Toen de Nederlands-Turkse Lale Gül in 2021 haar literaire debuut *Ik ga leven* uitbracht, ontplofte haar bestaan. In dat boek – dat maar liefst 400.000 keer over de toonbank ging – schetste ze een hallucinant beeld van het leven in een Amsterdamse achterstandswijk. Ze moest prompt halsoverkop de ouderlijke woning ontvluchten.

Haar nieuwe boek begint waar het vorige eindigde: ‘s nachts moederziel alleen en op pantoffels in de straten van Amsterdam, met nog maar enkele minuten belkrediet én het nummer van burgemeester Femke Halsema op zak.

Na lezing van 'Ik ben vrij' blijft er één verpletterende vaststelling hangen: na al die decennia is er geen greintje vooruitgang merkbaar in de 'vernederlandsing' van de grote Turkse gemeenschap in Nederland. De integratie is totaal mislukt?

Lale Gül: 'Absoluut, niet voor niets heeft Geert Wilders bij de laatste verkiezingen een monsterscore behaald. Toch is het hele idee onzin, als zou dit nu bewijzen dat de gemiddelde Nederlander niets moet weten van migranten. Ik spreek uit ervaring, en eerlijk gezegd heb ik zelden of nooit met rauw racisme te maken gehad. Nederlanders zijn het eenvoudigweg zat dat er continu migranten blijven binnenkomen die niet moeten of willen integreren. Mochten ze die bereidheid wél tonen, dan hadden er veel minder mensen op de PVV van Wilders gestemd, daar ben ik rotsvast van overtuigd.

'De Nederlandse overheid draagt hierin zelf ook een verpletterende verantwoordelijkheid. Al die migranten – die sowieso al met een grote sociale achterstand kampten – werden jarenlang samen gestopt in bepaalde wijken, er werd gedoogd dat ze naar koranscholen gingen en dat de voertaal in die wijken gewoon Turks of Arabisch was. Waardoor de kinderen die hier geboren werden enkel in contact kwamen met de meest conservatieve versie van de islam en op hun beurt volledig geïndoctrineerd werden. Daar is tot vandaag ook totaal geen controle op, terwijl er in die koranscholen toch tal van dingen onderwezen worden die volledig haaks staan op de Nederlandse rechtsstaat. Het eerste wat je in de moskee leert is bijvoorbeeld dat wij moslims de vrijheid van meningsuiting helemaal niet hoeven te respecteren. Of dat homo's ziek zijn, en dat de gelijkheid van man en vrouw een westerse uitvinding is.'

We weten dat al minstens vijftien jaar, en dan kom je dus automatisch uit bij de lakse houding van heel veel blanke, zogenaamd progressieve intellectuelen, die u in dit boek opnieuw heel hard te kijk zet. Opmerkelijk genoeg tonen zij tot vandaag allerm minst schuldbesef en lijken ze ook niet meteen van plan hun zienswijze aan te passen.

'Ook in mijn ogen is dat totaal onbegrijpelijk. Decennialang hebben die zogenaamd progressieve partijen de macht van de christelijke zuil steen voor steen afgebroken en mensen geëmancipeerd. Schrijvers, kunstenaars en filmmakers maken al jarenlang grappen over het christelijke geloof, of dreven er zelfs ronduit de spot mee. Opmerkelijk genoeg uitten ze nooit kritiek op de islam, laat staan dat ze de

wantoestanden zouden aanklagen. Moslima's die door hun broers in elkaar worden geslagen omdat ze hun hoofddoek afnemen, meisjes die geen relatie mogen hebben voor het huwelijk, jongens die onder geen beding mogen laten blijken dat ze homo zijn, noem maar op.

'Wanneer ik dat nu wél aanklaag in mijn boeken, reageert die linkse intellectuele elite alsof ze water ziet branden. Of ik dan niet weet dat er ook moslima's zijn die er vrijwillig voor kiezen om een hoofddoek te dragen. Zo zullen er ongetwijfeld ook wel een aantal te vinden zijn, maar uit eigen ervaring weet ik dat het een zéér kleine minderheid is.

'Intussen heeft onderzoek aangetoond dat heel veel moslims in Nederland gewoon niet stemmen. Gaan ze toch naar de stembus, dan stemmen ze vooral op een partij zoals Denk, die voornamelijk een islamitische agenda heeft. Niet op traditioneel links dus. Mijn verklaring is dat de progressieve intellectuelen heel erg bang zijn om kritiek te geven op migrantengemeenschappen omdat die een andere huidskleur en cultuur hebben. Dan is blijkbaar enkel kritiekloos respect op zijn plaats.'

Heeft u, vanuit uw persoonlijke ervaring binnen die gemeenschap, het gevoel dat de moslimgemeenschap in West-Europa daar dankbaar misbruik van maakt?

'Dat lijkt me wel. Zij hebben heel goed begrepen dat er vanuit linkse hoek quasi nooit kritiek komt, enkel van rechts. Maar die kritiek kan dan gemakshalve snel als racisme of islamofobie worden weggezet. Zelfs kritiek van mezelf op de islam, of van andere mensen met een moslimachtergrond zoals Ayaan Hirsi Ali of Assita Kanko, wordt al meteen in dat vakje gestopt. Discussie klaar, voilà.'

Ook in dit tweede boek zet u de islam opnieuw weg als een zeer bekrompen godsdienst die is blijven hangen in middeleeuwse concepten en denkpatronen. Is voor u een moderne en verlichte islam mogelijk?

'Ik vraag me altijd af waarom mensen geloven dat zo'n moderne, verlichte variant van de islam hier vanzelf wortel zou schieten. De meeste moslims leven in het westen in een volledig parallelle samenleving, ze leven niet samen met de Nederlanders. Ze hebben eigen scholen, eigen slagerijen, hun eigen moskee, hun eigen weekeindscholen, ja zelfs hun eigen meubelzaken. Je hoeft in bepaalde buurten niet eens meer Nederlands te leren, en naarmate de moslimgemeenschap

verder aangroeit, zal ook de segregatie verder toenemen. Kijk naar Groot-Brittannië, waar moslims nu zelfs al hun eigen rechtbanken hebben, of restaurants waar mannen en vrouwen gescheiden moeten zitten.

‘Voor de moslimmannen is het overigens ook helemaal niet in hun voordeel om te emanciperen: zij blijven vrolijk de lakens uitdelen volgens de traditionele cultuurpatronen en plukken tegelijk ook de vruchten van de westerse maatschappij waarin ze leven. Niemand straft hen als ze zondig leven, het zijn immers de vrouwen die verantwoordelijk zijn voor de eer van de familie.

‘Voor alle duidelijkheid: ik heb niets tegen conservatieve waarden. Ik heb wél een groot probleem met gemeenschappen die vrouwen beletten om het leven te leiden dat zij graag willen leiden. Vrouwen moeten ten allen tijde het recht hebben om met hun eigen lichaam te doen wat zij graag willen. Maar daarvoor moet er binnen die conservatieve moslimgemeenschap eerst een andersdenkende voorhoede ontstaan, en ik weet intussen uit eigen ervaring wat je lot is wanneer je als vrouw opstaat. Dan volgen er bedreigingen, of erger. Niet enkel in moslimlanden maar dus net zo goed in West-Europa.’

Islamkritiek is de voorbije jaren niet enkel bijzonder riskant geworden, er groeit ook almaar meer een discours dat er grenzen zijn aan het recht om mensen te beledigen of te bekritisieren, ook al houden ze er ronduit achterlijke of gevaarlijke ideeën op na. Spelen we de islamisten daarmee in de kaart, of is het net een verdienstelijke poging om niet verder te polariseren?

‘Ik vind dat discours regelrechte onzin. Decennialang heeft links vrolijk alle mogelijke heilige huisjes gesloopt. Maar nu is uitgerekend die progressieve elite plots van mening dat we de islam niet mogen bekritisieren, en dat we vooral respect moeten hebben voor andere culturen of gemeenschappen. On-be-grij-pe-lijk.’

Niet alleen in Nederland maar ook in de rest van West-Europa hebben radicaal-rechtse partijen de wind in de zeilen, en doorgaans hebben zij hun scherpe kritiek op de islam gemeen. Begrijpt u dat boze Belgen, Nederlanders of Fransen op zulke partijen stemmen? En zal dat ook iets veranderen?

‘Ik begrijp zeker dat mensen hier op die partijen stemmen. Ook in Turkije zien we overigens gelijkaardige sentimenten. Sinds de oorlog zijn daar miljoenen Syriërs

neergestreken – toch mensen met een zeer vergelijkbare religieuze en culturele achtergrond – maar ook de Turken hebben het nu volledig gehad met die ongecontroleerde instroom. Vanuit het idee dat ze hun eigen land stilaan niet meer herkennen.

‘Moslims importeren hier de normen en waarden van hun landen van herkomst, en de verschillen met de Nederlandse cultuur zijn gigantisch. Nederlanders vinden vrijheid van meningsuiting of gelijkheid tussen man en vrouw belangrijk, de meeste moslims hechten daar weinig of geen belang aan. Dus ja, de populariteit van radicaal-rechts is begrijpelijk, maar ik betwijfel of dat stemgedrag ook iets oplost. Wanneer ik het programma van de PVV lees, zie ik immers helemaal geen aanzet tot constructieve oplossingen. Moslims zomaar terugsturen, zal niet lukken. Je kan de migratie vanuit moslimlanden voortaan wel sterk aan banden proberen te leggen, daar geloof ik zelf ook in, maar we zullen vooral aan de slag moeten met al die migranten die hier al wonen.

‘Stop de financiering van islamitische scholen, verbied hoofddoeken bij de politie of in andere overheidsfuncties, noem maar op. Moslims kunnen maar heel moeilijk om met andere meningen, en dreigen dan al snel met geweld. Ze hebben nooit geleerd hun geloof op een seculiere wijze te beleven, en eisen ook almaar meer publieke ruimte op. Dat is echt problematisch, en dat zouden jullie ook moeten beseffen en beperken. Maar zo iets vraagt veel politieke moed.’

U schrijft ergens in uw boek dat u er zelfs mee gestopt bent om aangifte te doen van de honderden bedreigingen die u krijgt. Hoe bang bent u vandaag nog als u op straat komt, en is het plan om Nederland te verlaten intussen volledig van de baan?

‘Na mijn eerste boek heb ik een tijdlang in een streng beveiligd safehouse gewoond. Wanneer ik ergens kom, is er ook altijd flink wat beveiliging. Ik woon in een heel blanke buurt waar ik me behoorlijk veilig voel, maar ga haast nooit meer naar grote steden met een stevige moslimaanwezigheid, zoals Amsterdam, Rotterdam of Den Haag. Ik zeg ook heel vaak nee op allerlei uitnodigingen, omdat ik de bedreigingen beu ben, maar met dit nieuwe boek zullen die opnieuw crescendo gaan, vrees ik.’

Vrijheid betekent niet automatisch blijheid, schrijft u, het is vooral een zeer lastig pad. Als u vandaag de balans opmaakt, was het dat dan toch allemaal waard?

'Ik vraag me dat zelf ook heel vaak af. Maar wat moet ik doen, naar Spanje verhuizen waar ik de taal niet spreek en niemand ken, zal ik daar gelukkig van worden? Daar staat tegenover dat ik in Nederland natuurlijk ook een hoge prijs betaal: ik begeef me nooit op straat zonder zonnebril en pet, bestel al mijn boodschappen online...

'Twee jaar geleden begon iemand in een boekenwinkel in Hilversum mijn boek in stukken te snijden, waarna hij het winkelpersoneel bedreigde omdat mijn boek daar verkocht werd. Ik heb dus alle redenen om me hier niet meer veilig te voelen en uit Nederland te vertrekken, en als ik ooit een gezin wil stichten, dan zal dat wellicht niet in Nederland kunnen.'

Dit interview van Filip Michiels met Lale Gül verscheen op 19 mei op Doorbraak.be.

Wynia's Week is er het hele jaar door, twee keer per week. De donateurs maken dat mogelijk. Bent u ook supporter van Wynia's Week? Doneren kan [**HIER**](#) **Hartelijk dank!**